

τὸ Μαρμαρωμένο Βασιλιά— μὰ ἡ ὑποχρέωση τοῦ ἐλληνικοῦ Κράτους νὰ ζήσῃ εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς κάνει νὰ ξεχάσουμε τὸν πόνο μας αὐτὸ καὶ νὰ φωνάζουμε μὲ ὄλη μας τὴ δύναμη: **Ὅλοι στὸ πλευρὸ τοῦ Συνετοῦ Βασιλιά πού σώζει τὴν πατρίδα.**

A. ΤΡΑΝΟΣ

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ

— Ἐγὼ 'μαι ὁ πόλεμος,
Φωτιά καὶ βόλι,
Σίδερο, θάνατος—
Μὲ τρέμουν ὅλοι !

— Γὼ στὰ περβόλια μου,
Μὲς στὰ λουλούδια,
Παίζω τὴ λύρα μου
Καὶ λέω τραγούδια.

— Ἐγὼ 'μαι ὁ πόλεμος,
Τὸ δίκιο φέρνω·
Ὅχι μὲ κλάματα,
Μὲ βιὰ τὸ παίρνω !

— Καὶ γὼ στὴ λύρα μου
Ψυχὲς ὑφαίνω
Καὶ ποῖδ' εἶν' τὸ δίκιο σου
Γὼ σ' τὸ μαθαίνω !

— Γὼ μὲ τὸ θάνατο
Ἄναμετρίεμαι
Καὶ γιὰ δαφνὸκλαδα
Ματοκυλιέμαι !

— Βλέπω κατὰματα
Τὴ ζωὴ μὲ θάρρος,
Κι' εἶναι γιὰ μένανε
Ζωὴ κι' ὁ χάρος !

— Χωρὶς ἐμένανε
Πατρίδες εἶδες ;

— Γιὰ μὲν' ἀξίζουμε
Νᾶναι πατρίδες !...

K. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

— Στὸ ἐρχόμενο φύλλο θὰ τυπώσουμε ἓνα πολιτικὸ ἄρθρο: «Νὰ κυριαρχήσῃ ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ», πού μᾶς στάλθηκε ἀργά, ὅταν εἶχε πιά συμπληρωθεῖ ἡ ὅλη τοῦ σημεριοῦ φύλλου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΑΝ τὰ πράματα βαδίζανε ὁμαλὰ τὸ δρόμο τους, δίχως καμιά ἐξωτερικὴ κ' ἐξαιρετικὴ περιτλοκή, ἡ λύπη καὶ τοῦ πιδ φανατικοῦ Βενιζελικοῦ θὰ μετρίαζότανε κάπως ὅταν ἔβλεπε πὼς στὴ θέσῃ τοῦ Βενιζέλου μπῆκε ὁ Γούναρης, νέος πολιτικὸς κι αὐτὸς πού ἡ φήμη τὸν φέρνει γιὰ μορφωμένο, γιὰ ριζοσπάστη, γιὰ ἠθικόν, καὶ τὸ κάτου κάτου γιὰ ἓναν νέο πολιτικὸ πού δὲν τὸν βαραίνει καμιά προηγούμενη πολιτικὴ ἁμαρτία. Τὸ ἐναντίον τὸ πολιτικὸ παρελθὸν τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ εἶναι ἀρκετὰ φωτεινόν, ἅμα λογαριάσει κανεὶς πὼς ὁ κ. Γούναρης καὶ πρὶν ἀπὸ τὴ Στρατιωτικὴ Ἐπανάστασι εἶχε κηρυχθεῖ κατὰ τοῦ παλαιοκομματισμοῦ καὶ ὕστερα, στὴ λιγόχρονη ὑπουργία του, πολιτεύτηκε ἀντιγροντινιέρικα, καὶ ἴσια ἴσια γι' αὐτὸ καὶ γλήγορα ἔπλεσε.

Ἔτσι, γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ διοίκηση, ἔχει κανεὶς νὰ ἐλπίζει ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ νέο πρωθυπουργόν. Ὅσο πιά γιὰ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, πού σήμερα μᾶς σφίγγουνε σὰ θηλειὰ τὸ λαιμό, ὁ καιρὸς πιά καὶ τὰ γεγονότα θὰν τὸ δείξουν ἂν ὁ κ. Γούναρης εἶναι ὁ ἀξίος κυβερνήτης πού θὰ μπορούσε νὰ κρατήσῃ γερά στὰ χέρια του τὸ τιμόνι σὲ μιὰ τέτλια λυσσασμένη φουρτούνα.

Ἄς ἔχουμε τὴν ἐλπίδα, ἀφοῦ δὲν μπορούμε νᾶχουμε τὴ βεβαιότητα.

ΑΙΓΕΣ μέρες πρὶν πρωτογίνει ὁ κ. Βενιζέλος πρωθυπουργός, κάποιος δικός μας πού ξέρει καλὰ τὰ ἐδῶ πρόσωπα καὶ πράματα καὶ εἶδε τὸν κ. Βενιζέλο νὰ κατεβαίνει τὴν ὁδὸ Σταδίου, ἓνα δειλινόν, μαζί μὲ τὸν κ. Πῶπ καὶ νὰ μιλοῦνε φιλικώτατα, εἶπε :

— Ἀλοίμονό του, ἂς κάνει πὼς γίνεται πρωθυπουργός καὶ θὰ δεῖ μὲ πόση λύσσα θὰν τοῦ ρηχτοῦνε οἱ «Ἀθηναῖς».

Κ' ἔτσι ἔγινε καὶ, λένε, πὼς ἔγινε γιὰτὶ ὁ κ. Πῶπ κοκορευότανε γιὰ Ὑπουργός.

Ὁ ἴδιος δικός μας τις προάλλες εἶδε τὸν κ. Γούναρη στὴν ὁδὸ Σταδίου μὲ τὸν κ. Πῶπ καὶ δὲν εἶδε προχτὲς τὸ δεύτερο μέσα στὸν κατάλογο τῶν ὑπουργῶν.

— Σίγουρα, εἶπε, σὲ λίγο οἱ «Ἀθηναῖς» θὰ κηρυχτοῦνε κατὰ τοῦ νέου Ὑπουργείου.

Κ' ἔτσι θὰ γίνει.

ΑΠ' ΟΛΟΥΣ τοὺς παλιούς Ὑπουργούς, ἓνας, ὁ κ. Ι. Τσιριμῶκος, μπορεῖ νὰ καμαρώνει πὼς ἡ ὑπουργία του δὲν εἴτανε ἄγονη, μὰ πλούσια σ' ἐργασία ριζοσπαστικὴ καὶ καλοσυνειδήτη, πού θὰ σημειωθεῖ γιὰ σταθμὸς στὴν ἐκπαιδεύσῃ μας. Ἄν ὁ κ. Τσιριμῶκος δὲν πρόφτασε, ἢ δὲ θέλησε, νὰ λύσει τελιωτικὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸ μας ζήτημα, τῷβαλε ὅμως στὸ δρόμο τῆς λύσης, κι ἄφισε τὰ χάρια δουλειᾶς φωτεινῆς γιὰ τὸ διάδοχό του. Τί θὰ κάμει ὁ κ. Βοζίκης, δικός του λογαριασμός. Ἐμεῖς ὅμως, τὸ μολογοῦμε, ἀνατρομάξαμε